

Jelentés a TTK 2 alapszerv eddigi vizsgáiról

A biológus-geológus karrészlegen a következők az eredmények:
 A hallgatók eddigi 3-4 vizsgát tettek le. Eredmények a következők: Atlag: 4.2. Szakértésítés átlag: 4.1.
 Évfolyamonként: II. biológia-kémia: 3.7, III. 4.4; IV. biológia-földrajz 4.3; II. geol. 4.2; IV. földrajz 4.5.
 A csoportok között a legjobb eredmény a II. éves Rác-csoporté, az 4.4 átlaggal, továbbá az Andó-csoport III. éves tagjai 3.66-os átlaggal.
 Kiemelkedő eredményt értek el eddig: Magyar György III. földrajz szakos, Keszthelyi Gábor II. biológia, Kedves Miklós II. biológia, Asztalos Gyula II. biológia, Kárpáti László II. biológia Köves Erzsébet Rákosi ösztöndíjas III. biológia, Dudás Flórián II. biológia, Varga Sándor III. biológia, Vörös Mária III. biológia, Konez László II. geológia, Szőke Sándor II. geológia, Erdős Mária II. geológia, Jancsó Etelka II. geológia, Lakatos István II. geológia, Bagdi Sándor II. geológia szakosok.
 A gyenge eredményt értek közül csak azokat említhetjük meg, akik valamely tárgyból nem feleltek meg: Csizsár Géza II. geológia, Szirmai László II. biológia, Jerney Mária III. biológia, Veesernyés Károly III. biológia, Horváth Gizek a III. biológia szakos.

Az eredmények mellett láthatjuk, vannak komoly hiányok is. — A vizsgák beindítása és saját munkánk megszervezése elég jó ment. Utána aztán nem törődünk semmivel. Az inspekción működött, a jelentéseket összeszedtük, kiértékeljük, összesítő jelentéseket csinálunk, egy-egy vizsgára is bemelegtem és ezzel kész. Ebben merül ki összes munkánk. A DISZ csoportvezetőkkel és népmunkásokkal nem törődünk, pedig az ő munkájuk nagyban hozzájárult volna, hogy a meg nem feleltek közül is minél többen megfeleljenek a vizsgán. A hallgatók túlságosan szélszóródtak. A III. éves biológusoknál néhány puskázás volt, ezen hallgatók ügyét kivizsgáljuk, DISZ fegyelmet kapnak.

Egyes intézetek hibát követtek el abban, hogy a vizsgák időbeosztásánál magukra hagyták a hallgatókat, jegyzetkeiről nem gondoskodtak úgy, ahogyan kellett volna. Ez is oka annak, hogy két csoport is kért vizsgahaladékot.

A hátralévő időben jobb munkát és a hallgatók érdekeire szívesebben kell bízósítanunk a hátralévő vizsgák sikerét.

Ásmány Éva tanulmányi felelős

A Jogi Kar hallgatói harcolnak a vándorzászló elnyeréséért

Egyetemi hallgatóink újból vizsgáznak. Egyre fokozódó követelményeknek kell eleget tenniük. Hallgatóink zöme igen lelkiismeretesen készül az évvégi vizsgákra. Bebizonyítják, hogy megértették a velük szemben támasztott jogos követelményt: szakmájuk biztos tudói, a marxizmus-leninizmus bátor alkalmazói lesznek.

Csongrád megyei Pártbizottság vándorzászlóval jutalmazza az egyetem és Főiskola viszonylatában legjobb eredményt elérő Kart. A Megyei PB. vándorzászlójának kiérdemlése nem könnyű feladat. Szívós, celtudatos munka kell ehhez. Nem egy hallgató, hanem a Kar kollektívája kapja ezt. Ez a körülmény különösen fel kell, hogy hívja figyelmünket: magunk egyéni eredményén túl, az egész kollektíva által felmutatott eredményt is tekinteniünk kell. Olyan kar kapja a vándorzászlót, ahol a hallgatók összeforrtak, ahol az egyik felelősen érzi magát a másik, a többi hallgató eredményéért is. Hányszor láttunk már, mikor a vizsgákra közösen készítették elő egymást és a vizsgán 15 hallgató drukolt az egyért, az egy pedig a 15-ért! Ezt kell nekünk elmélyíteni, így tudunk csak újabb sikereket kivívni. Munkára fel a minél jobb eredményekért, a győztesnek méltán kijáró vándorzászlóért!

Békefi Károly

A BECSÜLETES MEGTALÁLÓ

Május 28-án ösztöndíj fizetés volt az Orvoskari tanulmányi osztályon. Nagygyörgy Erzsébet gyógyszerészhallgató az ösztöndíját megkapta és hazafelé indult. A lépcsőházban még megszámolta a pénzt — és a táskát a hóna alá vette —, de a pénzt otfelejtette.

Az Egyetemi Könyvtárnak egy régi olvasója, Leinzinger Pálné gyógyszerész az egyik boltíves ablakpárkányon észrevette az otthagyt 120 forintot. Senki sem volt a lépcsőházban, nem tudta, hova vigye a pénzt. Egy hallgató azt tanácsolta, hogy a portán adja le. Így is történt. Az igazolt tulajdonos másnap meg is kapta a pénzt.

A becsületes megtaláló népünk vagyonát védte azáltal, hogy egy tanuló fiatalot károsodástól óvott meg, ezért méltán megérdemli, hogy nyilvános dicséretben részesüljön.

Meg kell jegyeznünk, hogy az ilyen esetek ma már nem mennek ritkaságszámba, mutatva népünk megváltozott erkölcsi arculatát.

Leplezzük le a kozmopolitizmus a jampeckedés, a cinizmus, a dologtalanság minden megnyilvánulását

Gyűlöletes figurákat távolított el hallgatói sorából a közelmúltban az Orvosegyetem. Két harmadéves gyógyszerészhallgató amerikai gyógyszer-ponyvák hatása alatt gyalázatos pénzzsarolási műveletbe fogott városunk egy köztisztelőben álló orvosa ellen. Leleplezésük kiderült, hogy a dologtalan „életformának”, mások kifosztásának, becsapásának, az amerikanizmusnak nálunk is ható maradványait tenyésztették ki e galád bűncselekményt.

A bűnösök népünk bírósága előtt is megkapták méltó büntetésüket, azonban nem térhetünk ügyük felől könnyen napirendre.

Le kell vonnunk ebből az esetből is a tanulságot, hogy éberren figyeljünk a kozmopolitizmus, a jampeckedés, a cinizmus, a dologtalanság minden megnyilvánulására, harcoljunk szüntelenül az amerikai életforma minden nyílt és rejtett politikai és erkölcsi mérgező hatása ellen.

Ez pedig csak úgy biztosítható, ha a párt- és DISZ-szervezeteink nevelő munkája áthatja hallgatóink és dolgozóink egész életét, nemcsak szorosan a munkahelyen; hanem azon kívül is. Szigorú és szilárd ifjúságot kell nevelnünk, amely képes hatalmas építőmunkánk feladatainak megoldására. Kemény és becsületes fiatalokat akarunk, akik idejében kivetik maguk közül a mult mérgező maradványait és az ellenség befolyásának képviselőit.

E tanulságok váljanak további politikai nevelőmunkánk fontos részévé.

SZEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja Felelős szerkesztő: Tury Géza (fődjaja: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek)

Csongrád megyei Nyomtatási V. Szeged, 2168
 Felelős szerkesztő: Vincze György

Szegediek az Országos Haladás Spartakiádon

A szovjet tapasztalatok alapján, ebben az évben az O. T. S. B. új rendszerű spartakiádokat írt ki, melyben a súlyponti sportágak szerepelnek. Atlétika torna, úszás, kerék-pár, birkózás, ökölvívás. Hogy valóban tömegverseny legyen a spartakiád, a magasabb minőségű versenyzők nem indulhattak a spartakiádon. A szegedi egyetem és főiskola együttesen indult és a 7 induló terület között negyedik helyen végzett, 188 ponttal. Igen sok pont veszteséget jelentett, hogy ökölvívóink nem vettek részt a spartakiád, de a birkózóink közül kettő az utolsó pillanatban lemondta az indulást.

A versenyt Erdél-Gruz Tibor elvtárs felügyeleti miniszter nyitotta meg, célul tűzve ki sportoló ifjúságunk elé, hogy a sportban is bizonyítsák be a szocialista fejlődést, ami még tegnap lehetetlennek látszott, ma lehetséges, és holnap már bizonyos.

Részletes eredmények a következők:

Birkózás: Bajnokságot nyert Gröbel és Ladóczy, második helyezést ért el Szilágyi Dezső, ötödik helyezést Felfő és Jernel, hatodik helyezést Szilágyi.

Torna: Női csapatunk 4. helyen végzett, férfi csapatunk rosszul versenyzett.

Kerékpár: 10 km-es női versenyen 1. Juhász.

Úszás: 50 m-es férfi gyorsúszásban 3. Büki 30.9; 4x50 m-es vegyes váltóban női és férfi csapatunk is 4. helyen végzett.

Atlétika: 100 m-es női síkfutás 1. Dér 13.1; 100 m-es férfi síkfutásban 2. Könyves Tóth 11.3; 1000 m-es férfi síkfutásban 2. Mózes 2.39.6; 500 m-es női síkfutásban 3. Lévárdi 1.32.7; 8 km-es gyaloglásban 2. Barna 43.16.

Női távolugrásban 1. Dér 5.02. Magasugrás női 3. Hevér 230. Hármasmugrás férfi 5. Házsinyszky 12.11.

Súly férfi 2. Fülöp 11.74. 4x100 m-es női váltófutás 1. Szeged 54.8; 4x100 m-es férfi váltófutás 2. Szeged 46.4.

A vidéki egyetemek közül csak Pécs előzött meg bennünket a pontversenyben és mögöttünk végzett a Testnevelési Főiskola is.

Egyéb eredmények: Labdarúgó csapatunk Nagylak csapatát 3:2 arányban győzte le. Az Irizeti bajnokságok során: Bölcsészek—Jogászok 1:0. Ezzel a bőlcészek megnyerték a tavaszi bajnokságot.

Vízilabda: Vízilabda csapatunkat beosztották az NB II-be. Első mérkőzését a Csepeli Autó ellen játszotta, a mérkőzés 3:3 arányban döntetlennel végződött, de csapatunk 7 kapufát lőtt, Jók: Kakuszi, Szilágyi Tölcser!

Az „Egészségügy kiváló dolgozóit”

Nagy megtiszteltetés érte a Szegedi Orvostudományi Egyetemet: három dolgozója részesült az „Egészségügy Kiváló Dolgozója” kitüntetésben:

Bárdi László: 20 éve a Szemészeti klinika gépésze, az MDP klinika I. a'apszervezetének titkára. Többszörös újításával élenjáró dolgozója Egészségünknek, méltán került egészségügyünk kiváló dolgozóinak sorába.

Labancz Adél, másik kitüntetett dolgozónk: I. sz. sebészeti klinika ápolónővére, aki 3 éve kezdte pátyafutását mint tanfolyamos nővér, jelenleg a Véréltató Központban teljesíti feladatát kiváló eredménytel.

Csáti Miksa harmadik kitüntetettünk, az I. sz. Belklinika dolgozója, laboráns, tudományos főmunkaerő. Lássuk, hogy jutott el ideig. Csáti Miksa 35 éve dolgozik klinikánkon. A Kálvária-téri régi Belgyógyászati klinikán kezdte pályafutását 17 éves korában. Milyen hosszú és göröngyös útát kellett megtennie napiainkig! A Horthy-rendszer alatt, éhbéért, sok megpróbáltatás közepette kellett dolgoznia többi munkatársával együtt. A Horthy-rendszerben a laboratóriumi munkaerő gépmember volt, akiknek nem volt szabad gondolkodnia és csak egy kötelessége volt: elvégeznie a kiadott munkát.

A felelszabadság döntő változást jelentett életében. A tudományos kutató munka, amely a Horthy-rendszerben csak egyes kiváltságosak számára volt lehetséges — az újonnan átszervezett Magyar Tudományos Akadémia irányítása mellett súlyponti kérdés lett. A laboratóriumi dolgozó megszűnt gépmember lenni. Csáti Miksa előtt is megnyílt a fejlődés lehetősége. Szorgos és fáradtságot nem ismerő munkával dolgozott munkahelyén és állandóan képezte magát. Új laboratóriumi módszereket sajátított el, újításokkal könnyítette munkáját. Klinikánkon folyó kutatómunkának alkotórészévé vált. Munkáját a klinika vezetősége megbecsülte és megbecsülte. A fizetésrendezés alkalmával a tudományos főmunkaerő státusba került.

Mindhárom kitüntetettünkre továbbra is nagy és szép feladatok megoldása vár, hiszen a kutató munka mindig nagyobb lendülettel folyik egyetemünkön. Ugyanakkor nem szabad elfeledkezni a fiatalok továbbképzéséről sem. Mutasson példát és adjon hajtóerőt fiataljaink számára Labancz Adél fejlődése.

E szép alkalommal mi, orvos egyetemi dolgozók ismételtén megfogadjuk, hogy továbbra is fokoztjuk munkával harcolunk a szocialista egészségügy mielőbbi megteremtéséért.

Kiss Imréné

I. sz. Belklinika

Népi együttesünk sikeresen szerepelt Budapesten

TERVÜNK EGYIK GYÖNYÖRŰ alkotása a Magyar Optikai Művek kultúrotthona. Az Otthon a hegyek lábánál, a Csérsz-utcán fekszik, közel az üzemhez. Ebben a kultúrotthonban szerepelt csütörtökön a Szegedi Egyetemi Népi Együttes.

AZ EGYÜTTES RÖVID FENNÁLLÁSA óta igen szép sikereket ért el. Az egész megyében híre járt fellépésének. Leginkább a színházi bemutatón ismerték meg Szeged város dolgozóit. Ennek a szereplésnek eredményeképpen kerültek most fel Budapestre, hogy az ország legjobb csoportjai között adják elő gazdag műsorukat, legjobb tudásukkal.

Még nem volt fél hét, amikor a hatalmas nézőtérre sereglettek a vendégek. Szereplőink az öltözőben várták a kezdést. Kezdes előtt 10 perccel Törköly Péter elvtárs, az Együttes vezetője, rövid lelkesítő beszédet tartott (bár így is nagy volt a lelkesedés). Befejező szavaiban ezt kérdezte: — Bizunk-e saját erőnkben? — Bizunk! — hangzott a válasz.

MEGKEZDÖDÖTT A BEMUTATÓ. A fellépő csoportok közül elsőnek a Szegedi Egyetemi Népi Együttese szerepelt. A budapesti közönség kíváncsian figyelte; mit tudnak a szegediek? Nem csalódtak bennünk. Tudtak. Elsőnek az ének-, zene- és tánckar Kodály Zoltán mesterművét, a Kallai ketőst adta elő. Az első szám nem sikerült a legjobban. A zenekar a befegyver részt túl gyorsan játszotta, úgyhogy a táncosok nem tudtak mindig pontosan a zenére táncolni. A következő szám azonban annál inkább bizonyítja az együttes alapos felkészültségét. Az énekkar Tulikov: Szovjet ifjúság indulóját és Zseng-Hong: Kínai népdalt adta elő. Gyors egymásutánban perregtek a számok. Táncok, énekszámok váltogatták egymást a közönség tetszésére. Nem egy szót ismételnie kellett az Együttesnek, mert a »vastaps« nem engedte folytatni a műsort. Táncoltak, énekeltek, örültek az Együttes tagjai. Tudták, hogy sikerük van. Talán még nem is kaptak ennyi tapsot, amióta az Együttes fennáll. Pedig a szegedi közönség sem sajnálja a tapsot, ha látja, hogy megérdemli a kultúrcsoportot.

A BUDAPESTI KÖZÖNSÉGNEK leginkább a »Csodafurulya« című népi játék tetszett. A játék rövid témája a következő: A kútnál találkozik egy legény kedvesével, a bíró szolgálatjával. Enyelegnek, míg a bíró bejön a hajdúval s zétékergeti őket. A legény búsul. Egy öreg anyóka csodafurulyát ad át neki. A legény először csodálkozik szemléli a furulyát, majd belefúj és erre az anyóka táncra perdül. A legény csodálkozik ezen. Bejön a bíró a hajdúval s a furulyaszóra azok is táncra perdülnek. A legény most tudja meg, hogy egy olyan furulya van birtokában, melynek szavára mindenki táncolni kezd. Frissen fújja tovább furulyáját. A bíró, meg a hajdú nem tud megállni, táncolniuk kell. Bejön a falu népe és vidáman nézi, hogy a bíró és szolgálja akaratára ellenére táncol. A bíró már szédeleg a fáradtságtól, lábaait alig bírja emelni, de azért táncolnia kell. A falu népe végül is kidobja a bírókat és vidáman táncol tovább. Szeghi Endre elvtárs mesterkézzel állította össze saját gyűjtésű dallamait, a tánckar pedig minden kétséget kizáróan szépen adta elő a játékot.

Meg kell még emlékezni az énekkarról, mely szintén nagyban hozzájárult az Együttes sikeréhez. Az énekkar számai megmutatták, hogy kiváló hanganyaggal rendelkezik és komoly eredmények elérésére képes.

A SZEGEDI EGYETEM NÉPI EGYÜTTESE megfelelt az elébe állított követelményeknek. Dolgozunk továbbra is az Együttes tagjai olyan lelkesedéssel, mint amilyenekkel készültek a budapesti szereplésre és akkor biztosak lehetnek, hogy a jövőben még szebb eredményeket érnek el.

Akinek inge -- vegye magára

Június nemesül a szántóföldeken az aratás hónapja, hanem az egyetemen is. Az aratás minálunk a vizsaa. S ahogy a jó aratás előfeltételeit már az őszi szántáskor megteremli dolgozó parasztságunk, úgy a jó vizsga alapjait is a félév elején kell lerakni. És bizony a rossz vizsga első körvonalait is februárban alakulnak ki. Nézzük csak, hogyan?

FEBRUÁR 2. Halaszthy Bandi lélekszakadva rohan a tízórás szünetben a könyvtárba. Boldogan vigyorog, amikor látja, hogy ő az első. „A Szigeti Veszedelem kellene, meg a Balassi Menyhárt áruháza. Azután a Divina Commedia. Meg a Canterbury mesék.” A könyvtáros tiltakozik ugyan, hogy csak két könyvet lehet egyszerre kivinni, mert hiszen más is szeretne olvasni, de Bandi villámsebessélemagyarázza, hogy éppen azért viszi őket az első héten, mert mire a többiek hozzáfognak a jegyzeteléshez, ő már túl akar lenni rajta. „Tetszik tudni, én folyamatosan fogok tanulni ebben a félévben. Az első héten kifogytalem a februári kötelezőket, s azután minden óra után átveszem az órajegyzetét.” Ennyi lelkiismeretességtől meglehetősen önértelenül távozik.

FEBRUÁR 28. Halaszthy Bandi megállítja a folyosón Kiss Lacit: „Te, Laci, szólj már be a könyvtárba, hogy a jövőhéten beviszem a könyveket. Már csak egy kevés van hátra. Meg akarom én azt mind csinálni, de úgy elszaladt az idő. De holnaptól kezdve már folyamatosan tanulok. Csak bánt, hogy most mindenki engem szid, hogy ülök a könyveken. De mikor úgy szétforgácsolódott ez a hónap.”

MÁRCIUS 9. Tanár elvtárs, kérem, komolyan mondom, készen vannak a kötelezők. Tessék megkérdezni a könyvtárban, hogy még február elején kivittem a könyveket. Csak elfelejtettem a füzetet felhozni. De holnap okvetlenül itt lesz, feljegyzem a noteszembe, beveszem az agyamba, megkérem a szobatársaimat, hogy figyelmeztessenek rá. Én, kérem, folyamatosan tanulok, csak néha egy-két dolgot elfelejték a sok munkám miatt.

APRILIS 17. „Hinye, a nemjót, holnap konferencia világirodalomból. Tudjátok, hogy én folyamatosan tanulok, de a mult héten sok volt a társadalmi munkám. Tulajdonképpen tudom az anyagot. Legfeljebb Dantenél vagyok bizonytalan. De az annyit mászkált a pokolba, hogy nem is csuda, ha összezavarja az ember. Miért is nem maradt inkább Firenzében. De azért elmennek holnap konferenciára, ha nem fájna úgy a jorkom. És most jut eszembe: holnap be kell mennem az OTI-ba, megvizsgáltatni a fegaimat. Mondjátok meg, hogy beteg vagyok.”

MÁJUS 31. „Mindjárt itt a vizsga. De már jól állok, csak a jegyzet felét kell megíratnom, meg a Pokol utolsó nyolc énekét kijegyzetelnem. De hát lehet-e kívánni, hogy jól vizsgázzunk, mikor ilyen rengeteg az anyag. Én igazán híve

vagyok a folyamatos tanulásnak, de hát hagynak engem tanulni? És sose akarták kiadni a könyvtárból a kötelezőket. Akadályoztak a tervszerű munkában.

JUNIUS 5. REGGEL 8 ÓRA: „Gyerekek, egy óra múlva vizsgázom. Mondjátok már valamit arról a Dantéről, Jó, jó, én tulajdonképpen tudom, csak az utolsó három oldalt nem volt már időm átnézni a jegyzetből, meg nem jegyzeteltem ki az utolsó kilenc éneket. Nem is lehet kívánni jó vizsgát az emberjől, mikor ennyi mindent kell elvégezni, s mind egy hónap alatt. Az idegeim máris teljesen kimerültek.

JUNIUS 5. DÉLELŐTT FÉL 10. „Tanár elvtárs, én olvastam, Hogyne olvastam volna. Éppen a mult héten. Ez az a darab, amelyikben a király meghal. Ja, hogy azt Shakespeare írta és nem Dante. Az ember néha összezavarodik a dolgokat. Ez a baj, ha az ember nem ér rá, csak az utolsó napokban. Tetszik tudni, valahogy összekeveredett a fejemben.”

JUNIUS 5. DÉLELŐTT 10 ÓRA: „Disznóság! Érdemes tanulni? Én pedig igazán folyamatosan tanultam. De mindenbe belekötött. Hogy Dante nem a XVI. században élt? Hát az a pár év is számít? Ez pozitívizmus. Nem helyes, hogy az emberrel évszámokat magoltatnak. Mi az, hogy pozitívizmus? Ez maximalizmus! Nekem elégséges adni...”

Azt mondhatná valaki, hogy Halaszthy András nevű hallgatója nincs is az egyetemnek. Annál jobb. De én attól félek, hogy van. Nem is egy! — pp. —

Két hét üdülés Hévízen

Népi, demokráciánk nekem is megadta a lehetőséget arra, hogy május 20-tól június 2-ig jó munkám jutalmaként Hévízen üdülhettem. Számomra ez volt a legnagyobb boldogság, mert éreztem, hogy államunk megbecsüli a dolgozóit, jól végzett munka után megérdemelt pihenést biztosít.

Nagyon boldog voltam ez alatt a két hét alatt. Az ellátás kifogástalan volt, gyönyörű tisztaság az üdülőben, mindenki úgy érezte magát, mintha az otthonában lett volna. Az üdülő alkalmazottai előzenek voltak, mindenki vel egyformán kedvesek. Igyekezték különböző műsorokkal, kirándulásokkal felejthetlenné tenni a két gondtalan hetünket.

A »Szegedi Egyetemen« keresztül is megköszönöm pártunknak és államunknak szerető gondoskodását és ígérem, hogy kipihelve még több és jobb munkával fogom viszonozni ezt a kellemes üdülést.

Förgöteg József tudományos főmunkaerő Gyógyszerintézet